

ΟΙ ΜΑΥΡΟΙ ΦΡΟΥΡΟΙ

Ένας σύντομος απολογισμός των Αναρχικών Μαύρων Φρουρών και της καταστολής τους από τους Μπολσεβίκους στη Μόσχα το 1918

Πολλοί Ρώσοι αναρχικοί ήταν εντελώς αντίθετοι με τη θεσμοποίηση των Κόκκινων Φρουρών, των μάχιμων μονάδων που είχαν δημιουργηθεί από εργάτες στα εργοστάσια κατά τη διάρκεια των Επαναστάσεων του Φεβρουαρίου και του Οκτωβρίου. Πράγματι ο Rex A. Wade στο βιβλίο του για τους Κόκκινους Φρουρούς επισημαίνει τη μεγάλη αναρχική συμμετοχή και επιρροή που είχαν στους Κόκκινους Φρουρούς κατά την αρχική φάση της Επανάστασης. Οι σχέσεις μεταξύ των αναρχικών και των Μπολσεβίκων είχαν αρχίσει να επιδεινώνονται ύστερα από την Οκτωβριανή Επανάσταση, και εκπρόσωποι των αναρχικών στο 2ο Συνέδριο των Σοβιέτ το Δεκέμβριο του 1917 κατηγόρησαν τον Λένιν και το κόμμα του του κόκκινου μιλιταρισμού, και ότι οι κομισάριοι βρισκόντουσαν στην εξουσία μονάχα για να τη διατηρήσουν. Ως αποτέλεσμα στη Μόσχα, στο Πέτρογκραντ και σε άλλα σημαντικά κέντρα έκαναν μια συντονισμένη προσπάθεια να δημιουργήσουν ελεύθερες μονάδες μάχης που ονομάστηκαν Μαύρη Φρουρά. Το 1917 αποσπάσματα Μαύρων Φρουρών είχαν εγκατασταθεί στην Ουκρανία, μεταξύ αυτών και του Μαχνό. Ο Νικολάι Ζελνεσνιάκοφ εγκατάλειψε το Πέτρογκραντ όταν οι Μπολσεβίκοι προσπάθησαν να τον συλλάβουν και δημιούργησε μια μεγάλη ομάδα Μαύρων Φρουρών στην Ουκρανία. Άλλα αποσπάσματα Μαύρων Φρουρών πήραν μέρος στην Ουκρανία υπό την ηγεσία του Μοκρούσοφ, του Γκαρίν με την οπλισμένη ακολουθία του, του Ανατόλι Ζελνεσνιάκοφ, του μικρότερου αδερφού του Νικολάι, και του αγήματος με επικεφαλής τον Σαϊντέλ και τον Ζελιάμποφ που υπερασπίστηκε την Οδησσό και του Νικολάεφ. Άλλο απόσπασμα Μαύρων Φρουρών υπό την ηγεσία του Μιχαήλ Σέρνιακ, δραστηριοποιήθηκε αργότερα στη Μαχνοβίτικη αντικατασκοπεία. Στο Βίμποργκ κοντά στο Πέτρογκραντ, αναρχικοί εργάτες στο Ρωσικό εργοστάσιο της Ρενό δημιούργησαν μια Μαύρη Φρουρά αλλά σύντομα αυτή συγχωνεύτηκε με μια Κόκκινη Φρουρά που είχε δημιουργηθεί στο εργοστάσιο την ίδια περίοδο.

Η Μπουρεβέστνικ, η εφημερίδα της Ομοσπονδίας Αναρχικών του Πέτρογκραντ προειδοποίησε ότι «.. αυτοί οι κύριοι εσφαλμένα θεωρούν ότι η πραγματική επανάσταση έχει τελειώσει... Όχι, μια πραγματική επανάσταση, μια κοινωνική επανάσταση, που απελευθερώνει τους εργάτες όλων των χωρών, μόλις τώρα αρχίζει».

Από τον Απρίλιο του 1918 υπήρχαν ήδη 50 μονάδες Μαύρων Φρουρών στη Μόσχα, δημιουργημένες από τη Μοσχοβίτικη Ομοσπονδία Αναρχικών Ομάδων (MFAG). Ο Πίτερς, αντιπρόεδρος της Τσεκά, συγκεκριμένα, ανησυχούσε για την ανάπτυξή τους. «Θυμάμαι ύστερα από την άφιξή μου εδώ στην Τσεκά Μόσχας ότι υπήρχαν 2 δυνάμεις: από τη μια μεριά, το Σοβιέτ της Μόσχας, και από την άλλη – η έδρα της Μαύρης Φρουράς στο πρώην Merchants Club στη Μαλάγια Ντμιτρόβκα. Αυτή η έδρα της Μαύρης Φρουράς λειτουργούσε και διοικούνταν ως μια δύναμη, που οργάνωνε επιδρομές στους δρόμους, αφαιρώντας όπλα και τιμαλφή, κατάσχοντας σπίτια...»
Η Ομοσπονδία Μόσχας είχε καταλάβει ήδη 26 σπίτια που ήταν αρχοντικά πλουσίων, και τα χρησιμοποίησε σαν βάσεις. Μερικά από αυτά τα σπίτια βρισκόντουσαν σε στρατηγικά σημεία της πόλης. Ήταν εξοπλισμένα με πολυβολεία, είχαν κοιτώνες, βιβλιοθήκες, αίθουσες διδασκαλίας, οπλοστάσια και αποθέματα τροφίμων.

Όπως σημείωσε ο Μαξίμοφ: «Λόγω της δύναμης και της επιρροής της η Ομοσπονδία πέτυχε να κατάσχει τις εγκαταστάσεις του «Kupchesky Club» (The Merchant's Club) που βρίσκεται στη Μαλάγια Ντιμιτρόβκα, ένα τεράστιο και υπέροχο σπίτι, πολυτελώς διακοσμημένο και που περιελάμβανε βιβλιοθήκη και θέατρο. Οι κατασχεμένες εγκαταστάσεις μετονομάστηκαν σε «Dom Anarchia» – «Σπίτι της Αναρχίας»· αποδεικνύοντας ότι είναι κατάλληλες για τις περισσότερες πλούσιες και ποικίλες Αναρχικές δραστηριότητες. Μέχρι εκείνη τη στιγμή η Ομοσπονδία προχώρησε σε συμφωνία με ένα από τα μεγαλύτερα εργαστήρια εκτύπωσης της Μόσχας, προκειμένου να αρχίσει να εκδίδει καθημερινά αντί την πρώην εβδομαδιαία εφημερίδα της.

Το Μάρτιο του 1918, η Ομοσπονδία έγινε μια μεγάλη οργάνωση από άποψη αριθμού. Εκτός από τη δουλειά που γινόταν εκτός του «Dom Anarchia», υπήρχε επίσης εκτεταμένη δραστηριοποίηση υπό εξέλιξη εντός της νεοαποκτηθείσας έδρας. Συχνές και καλά προσεγμένες διαλέξεις και μαζικές συναντήσεις πραγματοποιούνταν στην Αίθουσα Θεάτρου του «Dom Anarchia». Βιβλιοθήκη και αναγνωστήριο οργανώθηκαν στο κτίριο, κύκλοι προλεταριακής καλλιτεχνικής-εκτύπωσης, ποίηση και θέατρο, στήθηκαν και πολυάριθμες άλλες δραστηριότητες του ίδιου είδους ξεκίνησαν.

Μιμούμενοι το έργο της διαμόρφωσης του Στρατού Κόκκινων Φρουρών, η Ομοσπονδία έθεσε ως στόχο να οργανώσει μια στρατιωτική δύναμη αφ' εαυτής, τους λεγόμενους «Μαύρους Φρουρούς». Ακόμα ένα σπίτι κατασχέθηκε και μετατράπηκε σε στρατόνα για τα νεοσυσταθέντα σώματα «Μαύρων Φρουρών». Ο σύντροφος Καϊντάνοφ, μια δραστήρια μορφή του Αναρχικού κινήματος και σύντροφος για πολλά χρόνια, επιφορτίστηκε με την οργάνωση και την ηγεσία αυτού του στρατιωτικού σχηματισμού, ο οποίος σύντομα έγινε η επίσημη αιτία της εχθρότητας με τους Μπολσεβίκους, που είχε ως αποτέλεσμα τη διασπορά χυδαίων συκοφαντιών, ψεύτικων κατηγοριών για δήθεν ανατρεπτικές προθέσεις που διατυπώθηκαν εναντίον των Αναρχικών, καθώς και της τελικής διάλυσης των Αναρχικών οργανώσεων».

Οι δραστηριότητες της MFAG είχαν ενταθεί αφότου μετακινήθηκε στη Μόσχα το Σοβιετικό Συμβούλιο των υπουργών. Στις τάξεις της MFAG εργάστηκαν οι αδελφοί Γκορντίν, ο Αλεξάντερ Καρέλιν, ο Βλαντιμίρ Μπαρμάς, ο Μ. Κρουπενίν, ο Πιότρ Αρσίνοφ και ο Καζιμίρ Κοβάλεβιτς. Ο γραμματέας της MFAG ήταν ένας από τους θεωρητικούς του κινήματος ο Λεβ Τσόρνι. Αμέσως μετά το πραξικόπημα του Οκτωβρίου η MFAG εξέδωσε την εφημερίδα Anarkhiia σε καθημερινή βάση. Προτρέποντας τις μάζες να εμβαθύνουν και να αναπτύξουν την επανάσταση. Τον Απρίλιο του 1918 στη Μόσχα υπήρχαν ήδη περισσότερες από 50 ομάδες και αποσπάσματα Μαύρων Φρουρών, τα οποία αριθμούσαν περίπου 2.000 μαχητές, τα πιο διάσημα είναι: Τυφώνας, Εμπροσθοφυλακή, Αυτονομία, Άμεσοι σοσιαλιστές, Ανεμοστρόβιλος, Λάβα, Η Τρικυμία, Αγωνιστές, Petrel, Αναρχο -συνδικαλιστές, Αδελφοσύνη, Φοιτητικό Κόμμα και το Λετονικό αναρχικό απόσπασμα Lesma (Φλόγα). Από μια έκθεση της KGB γνωρίζουμε ότι ένα αναρχικό απόσπασμα από τη Σαμάρα είχε φτάσει στην πόλη. Όλες οι ομάδες και οι οργανωτικές μονάδες Μαύρων Φρουρών συγκεντρώθηκαν γύρω από το Συμβούλιο της MFAG και την έδρα της Μαύρης Φρουράς, που είχε τη βάση της στο Σπίτι της Αναρχίας στη Μαλάγια Ντιμιτρόβκα. Υπήρχε μια γραμματεία της Ομοσπονδίας, το τμήμα προπαγάνδας και η συντακτική επιτροπή της Anarkhiia.

Σύμφωνα με την Τσεκά, οι αναρχικοί σχεδίαζαν μια εξέγερση προγραμματισμένη για της 18 Απριλίου και ως εκ τούτου αποφασίστηκε να γίνει προληπτική επίθεση, αφοπλίζοντας τα στρατεύματα των Μαύρων Φρουρών . Ο ισχυρισμός μιας τέτοιας σχεδιασμένης εξέγερσης ήταν πάντοτε έντονα αμφισβητούμενη από τους αναρχικούς. Μια γενική συνέλευση της MFAG είχε προγραμματιστεί για της 14 αλλά αυτό ήταν όλο κι όλο.

Ως αποτέλεσμα, το βράδυ της 11ης με 12ης Απριλίου η Τσεκά συγκάλεσε έκτακτη συνάντηση, εγκαθίδρυσε ένα αρχηγείο υπό τη διεύθυνση του Ντζερζίνσκι και ξεκίνησε επιχειρήσεις για να αποπλύνει τα ένοπλα αποσπάσματα των αναρχικών. Ο Ντζερζίνσκι παρατήρησε: «Είχαμε συγκεκριμένες πληροφορίες ότι οι ηγέτες ήθελαν να πάρουν αντι-εγκληματικά στοιχεία ομαδοποιημένα γύρω από μια ομάδα της Ομοσπονδίας, προκειμένου να δράσουν εναντίον της Σοβιετικής εξουσίας» (Ισβέστια № 75,16 Απριλίου, 1918). Ήδη στις 8 Απριλίου ο διοικητής του Κρεμλίνου Π. Μάλκοφ και ο διοικητής των Λετονών μισθοφόρων Ε. Μπερζίνς είχε κάνει αναγνώριση για να υπολογίσει τη δύναμη των δυνάμεων της MFAG.. Ένα σχέδιο εγκρίθηκε για την εξάλειψη της «αναρχικής αντ-επανάστασης». Στην επιχείρηση συμμετείχαν στρατιωτικές μονάδες της Τσεκά, (το 1ο απόσπασμα πολυβολητών) και το 4ο Λετονικό σύνταγμα τυφεκιοφόρων, καθώς επίσης και μέρος της φρουράς της Μόσχας. Επιχειρήσεις ξεκίνησαν τα μεσάνυχτα με τα αναρχικά σπίτια να περικυκλώνονται από αυτά τα στρατεύματα.

Πολλές από τις αναρχικές μονάδες είχαν έλλειψη πολεμικής εμπειρίας και αντοχής αλλά οι Μπολσεβίκοι συνάντησαν άγρια ένοπλη αντίσταση σε μερικά σημεία, για παράδειγμα, στη Μαλάγια Ντμιτρόβκα στο Σπίτι της Αναρχίας. Εδώ η Μαύρη Φρουρά κατέλαβε τα γύρω σπίτια και τοποθέτησε ένα ελαφρύ πυροβόλο στην οροφή. Οι Τσεκάδες εισέβαλαν στο κτίριο, υποστηριζόμενοι από πυρά πυροβολικού που κατέστρεψαν το ελαφρύ πυροβόλο και τον πρώτο όροφο του κτιρίου. Ωστόσο οι Τσεκάδες ήταν σε θέση να πάρουν το κτίριο μόνο αφού ενισχυθούν από τους Λετονούς τυφεκιοφόρους. Το τελευταίο προπύργιο της Μαύρης Φρουράς ήταν το αρχοντικό Ζεϊτλίν που πάρθηκε κατά τις 12 το μεσημέρι, και οι εν γένει συγκρούσεις μεταξύ των δυνάμεων της Τσεκά και των αναρχικών σταμάτησαν στις 2πμ. Ως αποτέλεσμα αυτής της επιχείρησης, οι Μπολσεβίκοι σκότωσαν 40 αναρχικούς, κάποιοι πυροβολήθηκαν επί τόπου, ενώ 10 έως 12 Τσεκάδες και στρατιώτες έχασαν τη ζωή τους στις μάχες. Ο βετεράνος αναρχικός Μιχαήλ Κοντουνόφ δολοφονήθηκε από την Τσεκά και το σώμα του θάφτηκε στο δρόμο.

Ενθυμούμενος αυτά τα γεγονότα ο Βολίν έγραψε στο βιβλίο του The Unknown Revolution:

«...Τη νύχτα της 12ης Απριλίου, με ένα ψεύτικο και παράλογο πρόσχημα [το ένα τέταρτο από] όλες οι αναρχικές οργανώσεις στη Μόσχα – και κυρίως εκείνες της Ομοσπονδίας Αναρχικών Ομάδων σε αυτή την πόλη- δέχτηκαν επίθεση και λεηλατήθηκαν από στρατεύματα και την αστυνομική δύναμη. Για αρκετές ώρες η πρωτεύουσα πήρε την εμφάνιση μιας πόλης σε κατάσταση πολιορκίας. Ακόμη και το πυροβολικό πήρε μέρος στη δράση».

Αυτή η επιχείρηση χρησίμευσε για να δοθεί ένα μήνυμα για τη λεηλασία των ελευθεριακών οργανώσεων σε όλες σχεδόν τις σημαντικές πόλεις της Ρωσίας. Και ως συνήθως οι επαρχιακές αρχές υπερέβησαν το ζήλο εκείνων της πρωτεύουσας.

Ο Λέον Τρότσκι, ο οποίος για δύο βδομάδες είχε προετοιμάσει το χτύπημα, και ο οποίος είχε πραγματοποιήσει αυτοπροσώπως, μεταξύ των συνταγμάτων, μια αχαλίνωτη αγκιτάτσια εναντίον των «αναρχο-ληστών», είχε την ικανοποίηση να είναι σε θέση να κάνει τη διάσημη δήλωσή του: «Επιτέλους η Σοβιετική κυβέρνηση, με σιδερένια σκούπα, έχει απαλλάξει τη Ρωσία του Αναρχισμού». » (σ.308, έκδοση 1974). Πράγματι ο Τρότσκι είχε προσφωνήσει στις μονάδες του Κόκκινου Στρατού αντι-αναρχικές ομιλίες, ξεγελώντάς τις σε μια κατάσταση παροξυσμού.

Μετά την ήττα της Μαύρης Φρουράς στη Μόσχα 500 αναρχικοί συνελήφθησαν (μερικοί απελευθερώθηκαν λίγο αργότερα). Το απόσπασμα αναρχικών της Σαμάρα, που είχε ενεργό ρόλο στην υπεράσπιση των αναρχικών συλλόγων, εκδιώχθηκε από την πόλη.

Ο Ντζερζίνσκι, επικεφαλής της Τσεκά, σχολιάζοντας τα γεγονότα, δήλωσε στην Ισβέστια № 75, με ημερομηνία 15 Απριλίου 1918: «Εμείς σε καμία περίπτωση δεν είχαμε κατά νου και δεν θέλαμε να καταπολεμήσουμε τους ιδεολόγους αναρχικούς. Και τώρα όλους τους ιδεολόγους αναρχικούς που συνελήφθησαν το βράδυ της 12 Απριλίου, τους απελευθερώνουμε, και αν, ίσως, κάποιος από αυτούς θα οδηγηθούν στη δικαιοσύνη, είναι μόνο ένα κάλυμμα για τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν από εγκληματικά στοιχεία που έχουν εισχωρήσει στις αναρχικές οργανώσεις. Υπάρχουν πολύ λίγοι ιδεολόγοι αναρχικοί μεταξύ αυτών που κρατούνται από μας....”.

Γεγονότα στη Μόσχα σηματοδότησαν την έναρξη της καταστολής στις επαρχίες. Παρόμοιες επιθέσεις πραγματοποιήθηκαν στο Πέτρογκραντ, στη Βόλογντα, στο Σμολένσκ, στο Μπριάνσκ και ούτω καθεξής. Νωρίς το πρωί της 12 Απρίλη στο Γκοροντέτς στην επαρχία Νίζνι Νόβγκοροντ αναρχικοί, με επικεφαλής το Σοβιετικό δήμαρχο της πόλης Μορέφ πάλεψαν εναντίον των επιθέσεων των Μπολσεβίκων. Στο Κουρσκ, αναρχικοί στασίασαν και κράτησαν την πόλη μεταξύ 10ης και 29ης Απρίλη 1918. Στις 9 Μαΐου το Κομισαριάτο Εσωτερικών Υποθέσεων απέστειλε ντιρεκτίβα προς όλες τις Σοβιετικές Επαρχίες: «Η εμπειρία από τη Μόσχα, το Πέτρογκραντ και άλλες πόλεις έχει δείξει ότι, κάτω από τη σημαία των αναρχικών είναι κρυμμένοι χούλιγκανς, κλέφτες, ληστές και αντεπαναστάτες, που προετοιμάζουν μυστικά την ανατροπή της Σοβιετικής εξουσίας ... Όλοι οι αναρχικοί φρουροί και οι οργανώσεις αναρχικών πρέπει να αφοπλιστούν. Κανείς δεν μπορεί να φέρει όπλο, εκτός αν του δοθεί άδεια από τα τοπικά σοβιέτ”(Ισβέστια № 91, 10η Μαΐου 1918). Ωστόσο, στις 17 Μαΐου, οι αναρχικοί συμάχησαν με μαξιμαλιστές που επαναστάτησαν στη Σαμάρα.

Η Μαύρη Φρουρά νικήθηκε, και ακολούθως απεικονίστηκε σαν μια συμμορία εγκληματιών. Μια διάκριση έγινε, όπως έχουμε δει, μεταξύ «ιδεολόγων αναρχικών» και «αναρχο-ληστών». Όπως ο Τρότσκι έλεγε: «Ήταν απλά επιδρομείς και διαρρηκτές που συμβιβάστηκαν με τον αναρχισμό. Ο αναρχισμός είναι μια ιδέα, αν και μια λανθασμένη ιδέα, αλλά ο χουλιγκανισμός είναι χουλιγκανισμός και είπαμε στους αναρχικούς: θα πρέπει να τραβήξετε μια σαφή διαχωριστική γραμμή μεταξύ εσάς και των διαρρηκτών... το Σοβιετικό καθεστώς έχει πάρει την εξουσία, όχι για να λεηλατηθεί από ληστές του δρόμου και διαρρηκτές, αλλά για να συστήσει την πειθαρχία της ομαδικής δουλειάς και μιας έντιμης εργαζόμενης ζωής». Έτσι ένα σαφές μήνυμα εστάλη ότι οι αναρχικοί θα έπρεπε να αντιμετωπίζονται ως κοινός εγκληματίας. Ο Τρότσκι συνέχιζε να προειδοποιεί τους αναρχικούς: » Αν θέλετε να ζήσετε μαζί μας με βάση τις αρχές της κοινής πειθαρχίας της δουλειάς, τότε θα πρέπει να υποταχθείτε σε εκείνη των εργαζόμενων τάξεων αλλά αν θέλετε να πάρετε το δρόμο μας, μην μας κατηγορείτε αν η κυβέρνηση της δουλειάς, η σοβιετική εξουσία, σας μεταχειριστεί χωρίς να φοράει γάντια”. Με άλλα λόγια, υποταχθείτε ή προετοιμαστείτε για καταστολή.

Η απεικόνιση του Τρότσκι του ποινικού αναρχισμού έχει λίγο να κάνει με την πραγματικότητα. Η ένταξη στη Μαύρη Φρουρά ήταν πολύ αυστηρή και η εγγραφή διαμεσολαβείτο από διάφορους φορείς. Όπως έγραψε η Anarkhiia (τεύχος 15 10 Μαρτίου 1918):

«Η υποδοχή των αγωνιστών στους Μαύρους Φρουρούς γίνεται ύστερα από σύστασή τους είτε από: 1) τοπικές ομάδες, 2) Τρία μέλη της Ομοσπονδίας, και 3) τις επιτροπές εργοστασίων και

εργαστηρίων, 4) Τις Σοβιετικές Συνοικίες, καθημερινά, από τις 10 π.μ. έως τις 2 μ.μ. στο κτίριο του Σπιτιού της Αναρχίας”. Και στο κεφάλαιο 22 αναφέρεται ότι «Σύντροφοι, που επιθυμούν να ενταχθούν στα Μαύρα μαχητικά αποσπάσματα, θα έπρεπε να ενδιαφέρονται με την εξασφάλιση συμβουλών.

Χωρίς συστάσεις δεν θα μπορούν να περιληφθούν στους καταλόγους των μαχητικών αποσπασμάτων. Αρχηγείο.» Κατέστη σαφές ότι οι Μαύροι Φρουροί δεν θα διεξήγαγαν επιχειρήσεις αστυνόμευσης σαν τους Κόκκινους Φρουρούς (επιδρομές, συλλήψεις, κλπ.) καθώς αυτό ήταν το προνόμιο των τελευταίων. Όσον αφορά την επίταξη των σπιτιών, αυτό πρέπει να είναι το έργο της ειδικής επιτροπής που αποτελείται από εκπροσώπους των τοπικών ομάδων. Η Γραμματεία της ΜFAG ζήτησε από το αρχηγείο της Μαύρης Φρουράς να παράσχει έναν κατάλογο όλων των μελών της στις 4 Απριλίου.

Από την άλλη πλευρά η Τσεκά και οι μονάδες του Κόκκινου στρατού ήταν σε θέση να συλλαμβάνουν χωρίς να ελέγχονται από τους Σοβιετικούς, να πυροβολούν αυθαίρετα ανθρώπους στα εκτελεστικά τους υπόγεια μετά την κατάργηση της θανατικής ποινής που είχε γίνει από τη Σοβιετική κυβέρνηση. Η δράση εναντίον των αναρχικών δεν έγινε από Κόκκινους Φρουρούς ή από τις μονάδες του Κόκκινου Στρατού που είχαν αρνηθεί να λάβουν μέρος σε αυτές τις επιθέσεις, αλλά από ειδικές μονάδες που ελέγχονταν από τους Μπολσεβίκους. Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι όταν μονάδες των Κόκκινων Φρουρών δημιουργήθηκαν βιαστικά το 1917, συμπεριέλαβαν εγκληματίες καθώς και Γερμανούς αιχμαλώτους πολέμου. Λεηλασίες πραγματοποιούντουσαν στη Μόσχα την άνοιξη του 1918 από μονάδες Κόκκινων Φρουρών και υπό τη διαταγή των Τσεκιστών, και αν οι μονάδες των Μαύρων Φρουρών δεν ήταν επίσης άμεμπτες, δεν ήταν μόνο αυτές.

Ήταν σημαντικό το ότι το βράδυ της επίθεσης εναντίον των αναρχικών της Μόσχας ο Πίτερς, ο δεύτερος στην ιεραρχία της Τσεκά ήθελε να δείξει στο Βρετανό διπλωμάτη Λόκχαρντ όλα τα λεηλατημένα σπίτια αναρχικών για να στείλει ένα μήνυμα προς τις Δυτικές δυνάμεις ότι οι Μπολσεβίκοι ήταν το κόμμα της τάξης και ήταν σε θέση να ελέγχει και να καθοδηγεί την επανάσταση. Παρατηρώντας μια δολοφονημένη αναρχική ξαπλωμένη στο έδαφος σε ένα από τα αρχοντικά, πυροβολημένη στο λαιμό από την Τσεκά, την ανέφερε σαν πόρνη.

Μετάφραση: Αιχμή